

A kicsi fa, akinek nem voltak barátai

Egyszer nagyon régen, éldegélt egy kicsi, gyenge fa az erdő szélén. Nagyon magányosnak érezte magát. Nem voltak barátai. A hatalmas tölgyek, bükkök és fenyők mindig kicsúfolták.

- Jaj de gyenge fácska vagy! Mi lesz ha jön a téli szél, összetöri az ágaidat!

Egy nap turisták jártak azon a vidéken. Megpihentek a fácska árnyékában és csodálattal nézték gyönyörű zöld lombját. Megismerkedtek a fával és barátok lettek. A kicsi fa nagyon örült a kedves embereknek. Nemsokára egy vidám mókus költözött be a fa odvába. Nagyon hálás kis lakó volt. Ősszel összegyűjtötte a diót a kicsi fáról és rendben tartotta a fa környezetét. Egész nap sürgött-forgott a fácska ágain. A fa egyre boldogabb lett. Tavasszal madarak érkeztek és fészket raktak ágai között. Az odúban pedig négy kismókus született. Most kezdődött csak az igazi vidám élet. A mókusok egész nap kergetőztek a fa lombjai között, a madarak pedig szorgalmasan gondozták fiókáikat. Közben telt múlt az idő. Egyik nap kora reggel azonban vadászok jöttek az erdőbe. Az erdei állatok amikor észrevették a veszélyt, menekülni kezdtek, rejtekhelyet kerestek maguknak. A fa, aki addigra már nagy, erős, terebélyes fa lett, lombjával eltakarta a rémült állatokat. Mindenki nagyon hálás volt neki. Elérkezett a fa születésnapja. A fácska kilencven éves lett. Gyönyörűen sütött a nap. A turisták és az erdő állatai eljöttek meglátogatni, énekeltek neki, beszéltek hozzá.

Soha többé nem érezte szomorúnak magát. A mókusok még ma is vidáman játszadoznak lombjai között, ősszel szorgalmasan összegyűjtik a diót és a vándorok gyakran megpihennek árnyékában.